

Våra nya religioner del 12

Gratis är gott

Kvinnan framför mig visar upp en bunt rabattkuponger på varorna som ligger på bandet. Hon skall betala och efter alla rabatter blir det så billigt att det blir ett riktigt kap. Rabatter är att tjäna pengar och det gäller att se vad det egentligen kostar. Det så kallade normalpriset som visar hur mycket hon tjänat. Jämfört med vad det annars hade kostat ger henne en vinstkänsla som kröner henne till en drottning och hon kan må bra i tre dagar på denna goda affär. Det ökar välbefinnandet att kunna manövrera sig fram bland alla extrapriser och erövra de röda lapparnas land som gör sina undersåtar lyckligare än de normala svarta prislapparna. Vagnen fylls av varor för idag finns det många ”passa på-erbjudanden”. Så bär det iväg och där står jag och skall köpa en baguette. Inget extrapris för mig och jag känner mig mindre lyckad än min kögranne vid kassan. Hemma igen kan jag se alla mina tidigare inköp av produkter från de röda lapparnas land. Hur skall jag orka äta det här? När skall jag få tid att använda det? Det blir hälften som används och resten får köras till Röda Korsets secondhand-butik. Men det blir aldrig av så det får vänta tills det är moget för returen eller ska vi kalla det för änd-naturen. Där allt hamnar som vi tröttnat på och känner leda inför då vi vet att vi är onödighetskonsumenter. ”Säg inte så för rabatterna gör oss lyckliga ända tills vi glömt lyckan.”

Det blir godisregn i parken när matbutiken firar 10 år. Alla är där och de flesta kastar sig iväg för att fånga det goda som regnar ner. ”Visst blir man skitig, men vad gör man inte för barnen?” Sen blir det för barnbarnen, det tar aldrig slut och nästa månad blir det nya godisregn.

I grannkommunen annonseras det om öppnande av en ny butik. ”Vi åkte dit och kom hen med en flaska balsamvinäger som man fick gratis. Alltså tjänade vi 52 kronor men fick betala 102 kronor i bensin, men det var det värt för att få en flaska gratis.”

Tänk vad gott det är när man får äta av det goda livet gratis eller att det är rabatterat, vilket gör mig till en speciell person som har en typ av gräddfil i köandet. Så har vi alla grupper av pensionärer, unga och studerande som inte har det för fett. Det blir liksom ett tillägg på pensionen alla dessa rabatter. Speciellt är det att få någonting som gäller bara mig i den här kön. Så var det det där med fildelningen. Strömma hem den ena filmen efter den andra och lagra i sin dator. Givetvis skall det vara gratis för ingen vet vem som skall betala kalaset. Att göra film kostar arbete, svett och möda som skall betalas. Men vem bryr sig? Moralen? Hedern är att en arbetare är värd sin lön och den som inte vill bidra skall heller inte få något gratis. Vart tog den enkla sanningen vägen i den mörka skogen? Tills vi vet kan alla curling- och helikopterföräldrar köra på med gratismetoden. För sanningen är förenklad till denna sanning: att äta gratis är gott. Att betala är att ha otur, vilken tur att jag har otur!

*Per-Arne Bengtsson, präst i Västanfors Västervåla församling
mejl: per-arne.bengtsson@svenskakyrkan.se*